Το τίμημα της αναξιοπιστίας (Τασούλα Καραϊσκάκη)

Categories : ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Date : 13 Μαρτίου, 2010

Τις τελευταίες ημέρες, εκτεταμένη είναι η δυσπιστία του κοινού γύρω από τα δεδομένα της κλιματικής αλλαγής, μετά τα πέντε -όπως καταγγέλλονται- λάθη στην πλέον επίσημη των ερευνών, εκείνη της Διακυβερνητικής Επιτροπής του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή (IPCC), αναφορικά με το λιώσιμο των πάγων στα Ιμαλάια.

Το εντυπωσιακότερο, ότι η ημερομηνία εξαφάνισής τους δεν είναι το 2035 αλλά μάλλον το... 2350. Και δεν είναι το μοναδικό υπολογιστικό σφάλμα του είδους. Αν συγκρίνει κανείς διαφορετικές έρευνες για ίδιες περιοχές, θα εντοπίσει πλήθος σοβαρότατων αποκλίσεων. Όπως, π.χ., για το χρόνο τήξης των παγετώνων στη Δ. Ανταρκτική: Κάθε χρόνο λιώνουν 103 δισ. τόνοι πάγων που θα ανεβάσουν, ώς το τέλος του αιώνα, τη στάθμη της θάλασσας κατά 18 έως 58 εκατοστά, λέει η μία έρευνα. Ανά τριετία διπλασιάζεται η ποσότητα των πάγων που λιώνουν στη Δ. Ανταρκτική και αυτό θα έχει συνέπεια, στο τέλος του αιώνα, να ανέβει η στάθμη της θάλασσας κατά 2 μέτρα, βεβαιώνει μια άλλη.

Λίγο τα Ιμαλάια, λίγο η Ανταρκτική, λίγο η Γροιλανδία (ως το τέλος του αιώνα, η τήξη των πάγων της θα έχει προκαλέσει την άνοδο της στάθμης της θάλασσας κατά 5 μ.), λίγο οι Άλπεις (σε 100 χρόνια θα έχουν χάσει το 95% των πάγων τους) και δεν θα μείνει τίποτα στην κλιματική επιστήμη που να μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστο. Οι ανακρίβειες ανοίγουν την πόρτα για νέες επιθέσεις από σκεπτικιστές της παγκόσμιας υπερθέρμανσης. Ωστόσο, όσα λάθη εκτιμήσεων ή υπερεκτιμήσεις και αν γίνουν λόγω διαφορών στους στόχους και στις μεθοδολογικές προσεγγίσεις, δεν αλλάζει η ουσία των γενικών συμπερασμάτων περί κλιματικής μεταβολής που προκαλείται από τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Οι επιστήμονες οφείλουν να μην κυνηγούν τη λάμψη της δημοτικότητας, που ανεβαίνει τόσο περισσότερο όσο πιο απροσδόκητα, πιο εφιαλτικά είναι τα πολύκροτα «σενάρια». Είναι η μεγαλύτερη παγίδα για την έκβαση της υπόθεσης «μέτρα για την κλιματική αλλαγή». Η καλλιέργεια της αναξιοπιστίας δίνει ανεπίτρεπτη παράταση στον εκτραχηλισμό και στην ασυδοσία.

(Πηγή: "ΟΙΚΟ" Φεβ. 2010)